

Білик Ю.І.

*старший лаборант кафедри менеджменту,
публічного управління та адміністрування,
Подільський державний аграрно-технічний університет,
м. Кам'янець-Подільський*

Пілець Н.І.

*оператор навчально-наукового інституту дистанційної освіти
Подільський державний аграрно-технічний університет,
м. Кам'янець-Подільський*

Подружжя Хом'яків – науковці, педагоги та наставники молоді

Із кожним роком ми все більше помічаємо, наскільки швидко плине час, як змінюється світ, як зростають діти і як неминуче відходять в інший світ ті, хто щойно був поряд, міцно потискав руку чи дарував щирі обійми.

Подружжю Хом'яків – Івану Йосиповичу і Валентині Олександрівні цього року виповнилося б 72 роки.

Іван Йосипович народився 1 січня 1948 року в с. Жолобки Шумського району Тернопільської області в селянській сім'ї. Після закінчення школи в 1966 році вступив на зоотехнічний факультет Кам'янець-Подільського сільськогосподарського інституту, який закінчив в 1972 році. Працював на посадах в комсомолі, товаристві «Знання», райкомі компартії України.

У 1977 року зарахований до аспірантури денної форми навчання за спеціальністю «Фізіологія людини і тварин». 1980 р прийнятий на посаду асистента кафедри фізіології, ветеринарного акушерства і штучного осіменіння сільськогосподарських тварин. В 1981 році, після захисту кандидатської дисертації під керівництвом доктора біологічних наук В.А.

Яблонського йому було присвоєно вчений ступінь кандидата біологічних наук. З 1988 року – доцент кафедри фізіології і біохімії.

І.Й. Хом'як вів науково-дослідницьку роботу за темою «Вплив біологічно активних речовин на біохімічні показники крові і відтворювальну функцію великої рогатої худоби і свиней». Результати досліджень викладались на Другому Всесоюзному симпозиумі по імунології відтворення (16-18 грудня 1980 р.), Всесоюзній науково-виробничій конференції, присвяченій 100-річчю Львівського зоветінституту (Львів, 1982), П'ятому міжнародному симпозиумі (Варна-Болгарія, 26-29 травня 1982 р.), Міжнародному конгресі по імунології (Куйото-Японія, 17-20 серпня 1983 р.), науково-виробничих конференціях професорсько-викладацького складу Кам'янець-Подільського сільськогосподарського інституту, на другому Всесоюзному симпозиумі (Юрмала, березень 1987 р.).

В результаті проведених досліджень було підготовлено монографію «Фізіологічні і біохімічні основи підвищення репродуктивної функції свиней». До наукової роботи залучав студентів-дипломників, які виступали з

доповідями на студентських наукових конференціях. Викладав дисципліни: «Біохімія з основами фізичної і колоїдної хімії», «Радіобіологія».

Здобута роками важкої праці педагогічна майстерність у поєднанні з толерантністю, вимогливим і доброзичливим ставленням до студентів дозволили Івану Йосиповичу завоювати повагу студентської молоді та педагогічного колективу. Він брав активну участь в суспільному житті. Був заступником голови інститутської організації товариства «Знання», заступником секретаря парторганізації ветеринарного факультету, куратором групи студентів ветеринарного факультету. Виступав з лекціями на

семінарах, які проводилися для спеціалістів сільського господарства. Мав авторитет серед студентів і співробітників. Основні риси Івана Йосиповича – це людяність, порядність, мудрість, професійність, чесність, комунікабельність, почуття гумору і відповідальність.

Відійшов у вічність на 47 році життя, в самому розквіті творчих сил, сповнений невичерпної наснаги і бажання жити, залишивши невимовний біль, глибоку скорботу, добру згадку і пам'ять усім тим, хто його знав.

Іван Йосипович був грамотним біохіміком, кваліфікованим педагогом, вихователем студентської молоді, чуйною людиною та добрим сім'янином. Він був професіонал, науковець, педагог та чудовий батько.

Валентина Олександрівна народилася 25 лютого 1948 року в с. Почапінці Чемеровецького району Хмельницької області. В 1963 року закінчила Почапинецьку восьмирічну школу, 1967 року – Кам'янець-Подільський технікум харчової промисловості, 1978 року – Кам'янець-Подільський сільськогосподарський інститут, де здобула кваліфікацію економіста з бухгалтерського обліку.

Майже вся трудова діяльність Валентини Олександрівни пов'язана з Кам'янець-Подільським сільськогосподарським інститутом. З 1970 по 1975 рік працювала завідувач сектором комітету комсомолу. Згодом – лаборантом, старшим лаборантом, асистентом кафедри організації сільськогосподарського виробництва. 1992 року переведена на кафедру економічної теорії, бізнесу і права, де працювала на посадах асистента і старшого викладача. З 2002 року – асистент, старший викладач кафедри менеджменту і маркетингу. До 2009 року працювала асистентом кафедри менеджменту і бізнесу. Викладала такі дисципліни: «Основи діловодства», «Маркетинг», «Організація праці менеджера». В її доробку налічувалось 23 наукових та методичних праць. Разом із членами кафедри працювала над держбюджетною темою «Розробка моделей системи та структури управління АПК на рівні району в умовах переходу до ринкової економіки».

Всюди, де працювала Валентина Олександрівна, її знали як людину, яка завжди готова прийти на допомогу, вислухати, поради та й просто поспівчувати. Вміла працювати із студентами, поважала їх, мала в них авторитет. На кафедрі за людяність, чуйність, доброту і щедрю душу називали її «Мати Тереза».

2009 року на 62 році згасла свічка життя Валентини Олександрівни, людини прекрасної душі і щирого серця. Тяжка недуга перемогла, забравши життя світлої і прекрасної людини. Та не згасає пам'ять.

Валентина Олександрівна – людина, котра кожному дарувала тепло свого серця, приходила на допомогу у найскрутніші хвилини. До її порад прислухалися, її любили і поважали. Вона заряджала усіх якоюсь неземною

енергією доброти, позитиву і щирості, була прекрасною колегою, доброю, щирою, відкритою для співбесідника, справедливою. Завжди випромінювала радість. Її усмішка завжди налаштовувала на доброзичливість і взаєморозуміння. Ввічливість, толерантність, мудрість, високий рівень освіченості, уважність до дрібниць... Цей перелік можна продовжувати й продовжувати.

Життєвий шлях Івана Йосиповича і Валентини Олександрівни, їх внесок у розвиток вищої освіти, відданість справі виховання молоді – це приклад для прийдешніх поколінь науковців і педагогів.

Вони назавжди залишаться у нашій пам'яті як педагоги, наставники і батьки з великої літери.